

Stichting Urgente Noden Nederland
(SUN Nederland)
sinds 1936
Blaeu Erf 9, 1012 PZ Amsterdam

Aan: Platform tegen Armoede Drechtsteden
t.a.v. de voorzitter, de heer Frans Fok

Amsterdam, 27 november 2014

Betreft: Rapportage verkenning naar nut en wenselijkheid
van een samenwerkingsorganisatie voor noodhulp
in de Drechtsteden

Geachte leden van het Platform,

Graag bieden wij u de rapportage aan van de verkenning naar 'nut en wenselijkheid' van een brede samenwerkingsorganisatie, die fungeert als centraal adres voor noodhulp op verzoek van dienst- en hulpverleners. De rapportage is op 24 november besproken met degenen die betrokken waren bij deze verkenning. U bent opdrachtgever van deze verkenning.

Aanwezig waren bij de bespreking: Frouke de vries (Vluchtelingenwerk Zuidvleugel), Truus Philipse (Sociale Dienst Drechtsteden), Gert Jan Vogel (predikant/ Raad van Kerken), Hans Berrevoets (Platform Dak- en Thuislozen/Raad van Kerken), Anita Stigter (Diaconaal Platform Dordrecht/St. Present), Theo Lemmers en Ton Wulfert (Platform tegen armoede Drechtsteden), Jan Bezemer en Friso Goudriaan (St. Sociaal Fonds van de Kerken), Riet Duykers (De Buitenwacht), Bill Hermsen (Platform tegen Armoede), Mels Terlouw (Diaconaal Platform tegen Armoede), Charles Dickens (WMO/Psycho-sociaal Klankbord), Hans Blom (MEE plus), Ineke Jager (Raadslid /Platform tegen Armoede), Andries de Jong en Rick Riemsdijk van Eldik (SUNNederland).

Verhinderd waren: Eline Kortman (Ketenregisseur Maatschappelijke Zorg), Madeline Andringa (Armoede beraad).

Samenvattend: Op hoofdlijnen worden de zeven bevindingen in de rapportage breed onderschreven.

Uit de bespreking willen we graag de volgende punten naar voren brengen:

1. Ten aanzien van de historische wortels van samenwerking (in het bijzonder het Crisiscomité en Commissie Bijzondere Noden in de jaren dertig) worden de gebroeders Redelé (Victoria) en de Joodse wethouder Isidor van Huiden die o.a. lid was van het vooroorlogse Crisis comité in Dordrecht genoemd.
2. Opgemerkt werd dat de wethouders van de zes gemeenten graag inzicht hebben in de omvang van de aanvragen van zorgverleners bij (onder meer) lokale fondsen. In de Drechtsteden wordt, behalve voor individuele noden een beroep gedaan voor allerlei zaken op ruim dertig fondsen.

Dat betreft dan zowel plaatselijke fondsen, als landelijk werkende fondsen, zoals Fonds DBL (Rotterdam), M.A.O.C. Gravin van Bylandtstichting en Papefond (Den Haag) e.a.. Kleine plaatselijke fondsen betreffen onder meer het Sociale Fonds van de Kerken, het Papendrechtfonds, Solidariteitsfonds Alblasterdam e.a.

Hierbij moet worden opgemerkt, dat het specifiek in kaart brengen van de huidige omvang van aanvragen en toekenningen voor individuele noden in de Drechtsteden nuttig kan zijn. Dat biedt echter slechts beperkt houvast voor de omvang van urgente noden. De ervaring van noodhulpbureaus is, dat daarvoor een actieve oplettendheid nodig is. Veel nood blijft “stil”. Voor de dienst- en hulpverlenende instellingen, zo wordt opgemerkt, is vooral van belang op het juiste moment het juiste fonds te vinden dat vervolgens ook adequaat reageert.

3. Opgemerkt wordt dat door veranderende wet en regelgeving verschralling dreigt. Twee zaken spelen nu al in toenemende mate, dit zijn de huisuitzettingen en vooral het incassobeleid van het CJIB. De urgentie voor de oprichting van een urgente noden bureau Drechtsteden zou daardoor toenemen.

In reactie hierop hebben we aangegeven, dat het vaststellen van “nut en wenselijkheid” voor SUN Nederland los staat van alle ontwikkelingen. In tijden van hoogconjunctuur is het aantal mensen dat klem komt te zitten over het algemeen lager, dan bij laagconjunctuur. In die zin is een noodhulpbureau een aanvulling op de sociale infrastructuur, ongeacht de vraag of er sprake is van verschralling of niet.

4. Er wordt bijzondere aandacht gevraagd voor de situatie van mensen die niet geregistreerd staan (toenemen van het aantal ‘spookburgers’), illegalen en mensen die zorg mijden. Zij behoren tot de risicogroepen. Hiermee worden vraagstukken aangekaart, die uitstijgen boven het kader van deze verkenning, maar er uiteraard wel mee verbonden zijn. Bij een eventuele uitwerking kunnen deze vraagstukken met de betrokken partijen (overheid, dienst- hulpverlening en fondsen/donateurs) aan de orde zijn en kan worden bekeken welke rol een noodhulpbureau hierbij kan vervullen. Dan kunnen ook de ervaringen van de andere bureaus er bij betrokken worden.

5. Uiteraard werd ook gefilosofeerd tijdens deze bijeenkomst over de “kosten en opbrengsten”. We denken dat een noodhulpbureau in de Drechtsteden rond 400 aanvragen te verwerken zal krijgen. Er ontwikkelt zich al doende een samenspel met alle betrokkenen, die gelijktijdig verantwoordelijk blijven voor het werk dat zij belangrijk vinden. Een noodhulpbureau maakt de aanwezig inzet niet overbodig. De ervaring leert, dat meer “stille armoede” boven tafel komt en dienst en hulpverleners daardoor meer kunnen betekenen voor cliënten. De ervaring leert ook dat “tijdige noodhulp” erger voorkomt, een preventiefunctie heeft. In dat opzicht zijn de vermoedelijke kosten, waarbij de gemeenten zorgen voor het werkbudget en fondsen, kerken en particulieren (al of niet in de vorm van een vriendenstichting, zoals tijdens de bespreking werd gesuggereerd) voor het giftenbudget te overzien.

Een bezoek bij andere noodhulpbureaus, zoals die in Rotterdam, Delft, Leiden, Den Haag of Zoetermeer kan voor de beeldvorming nuttig zijn.

Tenslotte. Mocht blijken dat de verdere ontwikkeling van een noodhulpbureau op basis van samenwerking tussen de betrokkenen gewenst wordt, dan is SUN Nederland graag bereid hieraan bij te dragen.

Met vriendelijke groet,

mede namens Rick Riemsdijk van Eldik

Andries de Jong,
Directeur SUNNederland